

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/41/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516205487
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3516205487.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. vo veci starostlivosti súdu o maloletú M. X., nar. XX.XX.XXXX, dieťa rodičov M. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., zastúpenej U. a R., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., dieťa v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny O., o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 08. marca 2017, č.k. 6P/39/2016-88, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k mal. M. X., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 50 Eur mesačne na sumu 70 Eur mesačne s účinnosťou od 01.07.2016, ktorú výživné je povinný zasielať k rukám matky mal. dieťaťa, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred (výrok I.). Vo zvyšku návrh matky maloletého dieťaťa zamietol (výrok II.). Rozhodol, že nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.07.2016 do 28.02.2017 vo výške 160 Eur mesačne sa povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 20 Eur, ktorú sumu je povinný platiť spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku (výrok III.). Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 3C/48/2013 zo dňa 22.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.11.2013 v časti výživného pre mal. dieťa (výrok IV.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok V.). Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca k maloletej, vykonanej rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 3C/48/2013 zo dňa 22.10.2013 sa zmenili pomery na strane maloletého dieťaťa, ktoré je viac ako o tri roky staršie, a ktoré už v súčasnosti navštevuje materskú školu. Zmenili sa tiež pomery na strane matky maloletého dieťaťa, ktorá oproti predchádzajúcej úprave vyživovacej povinnosti, kedy poberala materské vo výške 300 Eur mesačne a následne od júla 2013 rodičovský príspevok vo výške 199,60 Eur mesačne, je v súčasnosti evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie a pobera dávkou v nezamestnanosti vo výške 126,30 Eur mesačne. Zmenu pomerov zistil súd aj na strane otca maloletej, ktorý v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti bol nezamestnaný, nakoľko skôr uzavretý pracovný pomer na dobu určitú do októbra 2013 ukončil dohodou a od septembra 2013 bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Na základe dohody o vykonaní práce otec pracoval v spoločnosti B. s priemerným mesačným zárobkom 74,77 Eur pri vykonávaní práce na základe dohody o vykonaní práce v rozsahu 10 hodín týždenne po 2,30 Eur za hodinu. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 24 ods. 3, 4, 5, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 6, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2 a § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine vychádzal z tzv. potencionálneho príjmu, ktorý by otec mohol dosahovať s prihliadnutím na jeho vek, zdravotný stav a dosiahnuté vzdelanie. Primeraným výživným, zodpovedajúcim možnostiam a schopnostiam rodičov, s prihliadnutím na potreby mal. dieťaťa, je výživné vo výške 70 Eur mesačne, preto súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na túto sumu s účinnosťou od

01.07.2016. Nakoľko za dobu od zvýšenia výživného vznikol otcovi na výživnom nedoplatok, rozhodol o výške nedoplatku a o podmienkach jeho zaplatenia.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletej. S návrhom matky na zvýšenie výživného nesúhlasil. Navrhol, aby odvolací súd návrh matky zamietol. Uviedol, že nie je schopný platiť zvýšené výživné ani potom, ako sa zamestnal v spoločnosti K.. Zdôraznil, že z predchádzajúceho obdobia je zadlžený.

Aj na to, aby mohol uspieť na výberovom konaní na K., si musel požičať finančné prostriedky. Uviedol, že o prácu sa aj v minulosti aktívne zaujímal. Namietal, že rodičovskú dohodu, ktorá bola schválená rozsudkom okresného súdu, sp. zn. 3C/48/2013 zo dňa 22.10.2013, neuzavrel, táto neexistuje. Namietal tiež, že odvolací súd v konaní 4CoP/14/2016 nenariadil ani odvolacie pojednávanie, kde by spochybnil informácie o úvere, ktorý si zobrala matka maloletej. Uviedol, že úver, ktorý si matka maloletej zobrala, nebol potrebný. Poukázal na to, že matka porušila ich ústnu dohodu o tom, že nebude musieť zaplatiť zameškané výživné, nakoľko on vybavil a zaplatil DNA testy.

3. Matka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Nesúhlasila s odvolacími námietkami otca, ktoré považovala za irelevantné a s vecou nesúvisiace.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Uviedol, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie a dôvodne zvýšil výživné pre mal. M.. Výhrady otca voči činnosti kolízneho opatrovníkovi považoval za neopodstatnené, nakoľko zvýšenie výživného je jednoznačne v záujme dieťaťa a jeho doporučené zvýšiť výživné nie je zastupovaním záujmov matky. Poukázal tiež na to, že pokiaľ otec namietá neuskutočňovanie jeho styku s maloletou, má kedykoľvek právo požiadať o poradenstvo v uvedenej veci na oddelení sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny O., prípadne podať návrh na úpravu styku s maloletou.

5. Krajský súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP na pojednávaní nariadenom podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine).

7. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa menia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane mal. detí, a to v dôsledku pribúdajúceho veku, nárastom ich odôvodnených potrieb, tak aj na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením ich príjmu, prípadne pribudnutím ďalších vyživovacích povinností.

8. Súd prvej inštancie v súlade s citovaným zákonným ustanovením správne postupoval, keď zameral svoje dokazovanie na to, či na strane oprávnenej alebo povinného došlo k takej zmene pomerov, ktorá je dôvodom na zvýšenie výživného. V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 3C/48/2013-48 zo dňa 22.10.2013 súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej zveril mal. M. do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok a zároveň otca zaviazal prispievať na výživu mal. M. sumou 75 Eur mesačne s účinnosťou od 22.01.2013 do 31.08.2013 a sumou 50 Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2013, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, k rukám matky. Rodičia a kolízny opatrovník túto dohodu pred súdom prvej inštancie na pojednávaní dňa 22.10.2013 podpísali, čo vyplýva zo zápisnice o pojednávaní a zároveň sa vzdali práva podať proti tomuto rozsudku odvolanie. V dôsledku toho rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.11.2013. V čase tejto úpravy výživného matka bola na rodičovskej dovolenke, poberala materské vo výške 300 Eur mesačne a otec bol nezamestnaný.

9. Návrhom zo dňa 01.07.2015 sa otec domáhal zníženia vyživovacej povinnosti, ktorý návrh bol rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 3P/14/2015-21 zo dňa 22.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 4CoP/14/2016-44 zo dňa 17.03.2016 zamietnutý.

10. Krajský súd preskúmaním veci zistil, že súd prvej inštancie postupoval pri zisťovaní skutkového stavu veci dôsledne, náležite porovnával v rozhodnom období pomery na strane maloletej a na strane rodičov, ktoré správne vyhodnotil, a tak dôvodne dospel k záveru, že vyživovaciú povinnosť otca k mal. M. je potrebné zvýšiť s účinnosťou od 01.07.2016, ktorým dňom matka podala návrh na zvýšenie výživného. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že na strane maloletej od poslednej úpravy výživného nastala zmena odôvodnených pomerov. Maloletá je vekovo staršia, navštevuje materskú školu. Zmena pomerov nastala aj na strane obidvoch rodičov. Podľa zistení súdu prvej inštancie matka rozviazala pracovný pomer v Hoteli G., kde dosahovala priemerný mesačný zárobok v období od marca 2016 do novembra 2016 vo výške 440,97 Eur. Po skončení pracovného pomeru ku dňu 30.11.2016 zostala v evidencii nezamestnaných a poberala dávky v nezamestnanosti vo výške 126,30 Eur mesačne. Otec pracoval na základe dohody o vykonaní práce v spoločnosti B. s priemerným mesačným zárobkom 74,77 Eur mesačne. S prihliadnutím na tzv. potencionálny príjem, ktorý otec mohol dosahovať, s ohľadom na jeho vek, zdravotný stav a dosiahnuté vzdelanie, súd prvej inštancie dospel k záveru, že primeraným výživným, zodpovedajúcim možnostiam a schopnostiam rodičov, je výživné v rozsahu 70 Eur mesačne, s ktorým záverom sa odvolací súd stotožňuje. Nakoľko otec v podanom odvolaní spochybňoval svoje možnosti a schopnosti prispievať na výživu pre maloletú sumou 70 Eur mesačne, odvolací súd doplnil dokazovanie vyžiadanim správ o príjme otca. Zistil, že otec za obdobie od januára 2017 do 31.05.2017 dosiahol v spoločnosti B. čistú mzdu a náhradu príjmu za nemoc priemerne 68,03 Eur (čistá mzda 337,77 Eur + náhrada príjmu za nemoc 2,41 Eur). Zároveň bolo zistené, že otec 01.06.2017 uzatvoril pracovnú zmluvu v spoločnosti K., V. a za mesiac jún a júl dosiahol priemernú čistú mzdu v sume 594,31 Eur. Na pojednávaní odvolacieho súdu bolo zistené, že maloletá naďalej navštevuje materskú školu na U.. Matke sa dňa XX.XX.XXXX narodil mal. R. X., s ktorým je matka na materskej dovolenke, poberá materský príspevok v sume 359,70 Eur a 2 x rodinné prídavky v sume 47,04 Eur.

11. V danej veci je teda vykonaným dokazovaním nepochybne preukázaná zmena pomerov na strane maloletej, ako aj na strane rodičov, ktorá nastala od poslednej úpravy výživného. Dôvodne preto súd prvej inštancie, s účinnosťou od 01.07.2016, t. j. od podania návrhu zvýšil výživné otca na mal. M. zo sumy 50 Eur na sumu 70 Eur mesačne, ktorá suma je primeraná odôvodneným potrebám mal. dieťaťa, ako aj osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom rodičov. Aj keď otec na základe dohody o vykonaní práce dosahoval priemerne mesačne len príjem v sume 68,03 Eur, v zmysle Zákona o rodine sa vychádza z príjmu, ktorý by otec pri využití svojho pracovného potenciálu, s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav a dosiahnuté vzdelanie dosahovať mohol. S účinnosťou od 01.06.2017 otec uzavrel nový pracovný pomer, z ktorého príjmu má nepochybne možnosť platiť zvýšené výživné. Nedôvodná je jeho námietka, že je tak zadĺžený, že jeho príjem, ktorý dosahuje v K., mu neumožňuje platiť zvýšené výživné. Vyživovacia povinnosť rodičov voči mal. dieťaťu je totiž ich prvoradou povinnosťou a má prednosť pred ostatnými výdavkami, ktorej skutočnosti si otec musí byť vedomý, a preto jeho obrana, že je z predchádzajúceho obdobia zadĺžený, ho nezbavuje povinnosti platiť zvýšené výživné na maloletú.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

13. Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).